

bytého, když se sama v žádosti odvolala na to, že jí státní občanství čsl. bylo již uděleno, a že žádost podává jen k vyzvání min. vnitra.

Žal. úřad vycházel z mylného právního názoru o účinnosti aktu, jímž st-lce bylo státní občanství čsl. v roce 1919 uděleno, nehleděl k tomu, že st-lka žádost za přiznání státní občanství čsl. podala, aniž se dovolávala § 9 úst. zák., jen v důsledku vyzvání min. vnitra, a že žádost její obsahuje vlastně návrh na uznání, že jest státní občankou čsl., byvši výslovně do svazku státního přijata, a omezil se na zkoumání žádosti té pouze s hlediska § 9 úst. zák. č. 236/20.

Z úvah těch musilo nař. rozhodnutí jako zák. odporující dle §u 7 zrušeno býti.

Č. 3084.

Státní občanství: § 9 úst. zák. č. 236/1920 nepropůjčuje nároku na přiznání čsl. stát. občanství.

(Nález ze dne 10. ledna 1924 č. 108).

Prejudikatura: Boh. CXVI a četné jiné.

Č. 3085.

Státní občanství: * Výrok o pozbytí stát. občanství čsl. z důvodu vstoupení do služeb cizího státu nemůže býti založen toliko na výnosu min. s plnou mocí pro správu Slovenska ze 3. března 1920 č. 1925 pres.

(Nález ze dne 10. ledna 1924 č. 110).

Věc: Viktor P. v Nitře (adv. Dr. Rábl z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran státního občanství.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ministr pro Slovensko vydal nař. rozhodnutí tohoto znění:

»Viktor P., narozený roku 1902 v Nitře a tamtéž původně domovským právem příslušný, toho času aspirant poštovního úřadu v Nitře, zastával do 22. prosince 1919 službu podporučíka maďarského státu, v důsledku čehož ve smyslu nař. ministra pro Slov. z 3. března 1920 č. 1925 pres. čsl. státní občanství a tím i domovskou příslušnost ztratil.«

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou.

Žal. úřad založil své rozhodnutí jedině na skutkové okolnosti, že st-l zastával do 22. prosince 1919 službu podporučíka v maďarském vojsku a odvolal se jako na právní normu, o níž svůj výrok opřel, na své nař. z 3. března 1920 č. 1925. Nař. to, které nebylo vyhlášeno, nelze však pokládati za obecně závaznou právní normu, jež by mohla platně upravit zánik státního občanství, jehož úprava je vyhrazena v § 4 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb., nýbrž jen za instrukci danou nižším

úřadům, nehledě ani k tomu, že bylo vydáno v době pozdější, kdy st- nesporně již nebyl ve službách uherského státu.

Nař. to nelze tudíž pokládati za právní pramen, který by mohl být základem pro řešení sporného případu a nemohla jím také dosud platná zákonná právní ustanovení o nabývání a pozbývání státního občanství být zrušena.

Dle § 3 uvedeného úst. zák. platí o nabývání a pozbývání státního občanství dosavadní ustanovení, pokud nebyla tímto zákonem změněna.

Pro tento případ mohla by přicházeti v úvahu jen ustanovení zák. čl. L: 1879, který uvedeným úst. zák. nebyl dotčen, a podle jehož § 30 mohou příslušné úřady vysloviti ztrátu státního občanství toho, kdo bez jejich dovolení vstoupil do služeb cizího státu, když na jejich vyzvání v ustanoveném čase ze služby té nevystoupí.

Totoho ustanovení se úřad v nař. rozhodnutí nedovolává a také netvrdí, že by zde byly dány všechny předpoklady, které paragraf ten pro tento případ stanoví.

Dovolává-li se žal. úřad ustanovení toho teprve v odvodním spisu, nemůže nss k tomu přihlížeti, poněvadž přezkoumává nař. rozhodnutí jen dle jeho obsahu. Ostatek ani ze spisů není patrné, že by byl úřad zjišťoval, jsou-li dány předpoklady uvedeným ustanovením žádané, zejména i zda st-1 měl svobodnou vůli jednání, pokud byl ve službách cizího státu a zda si byl vědom své státní příslušnosti.

Poněvadž tedy nař. rozhodnutí nemá dostatečného podkladu ani skutkového ani právního, odporuje zákonu a bylo je proto zrušiti.

č. 3086.

Nemocenské pojištění: O pojistné povinnosti služebných — právní věta jako při Boh. 2592 adm.

Administrativní řízení: K otázce významu sněmovních materiálů pro výklad zákona.

(Nález ze dne 10. dubna 1924 č. 147).

Prejudikatura: Boh. 2592 adm.

Věc: Otakar G. v Praze proti rozhodnutí ministrestvu sociální péče (za zúčastněnou stranu okr. nemoc. pokladnu na Smíchově adv. Dr. Stanislav Hendrych z Prahy) o nemocenské pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Min. soc. péče potvrdilo nař. rozhodnutím v pořadí instancí výměr osp-é na Smíchově z 27. března 1922, jímž st-1 byl uznán vinným přestupkem § 31 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., jehož se dopustil tím, že nepřihlásil Marii T. k okr. nemoc. pokladně na Smíchově, a odsouzen dle § 67 k pokutě 20 K po případě k trestu vězení v trvání 48 hodin, dále pak uznán povinným, aby doplatil dle § 33 nem. zák. pojistné příspěvky za čas od 1. srpna 1921.

O stížnosti, namítající nezákonnost nař. rozhodnutí a tvrdící, že Marie T. pojistné povinnosti nemocenské nepodléhá, uvážil nss toto: